

ТАВРІЙСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АГРОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДМИТРА МОТОРНОГО

**Матеріали всеукраїнської
науково-практичної конференції
«Сучасні виклики та
перспективи розвитку
економіки і бізнесу»
6 грудня 2023 р.**

Запоріжжя — 2023

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТАВРІЙСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРОТЕХНОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМ. ДМИТРА МОТОРНОГО**

**ФАКУЛЬТЕТ ЕКОНОМІКИ
ТА БІЗНЕСУ**

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ І БІЗНЕСУ**

**Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції**

6 грудня 2023 р.

**Запоріжжя
2023**

УДК [33+65+338.48+339.9+355.018](043)

Т 13

Сучасні виклики та перспективи розвитку економіки і бізнесу: зб. тез доповідей Всеукраїнської науково-практичної конференції (6 грудня 2023 року, м. Запоріжжя). Запоріжжя: ТДАТУ, 2023.

Збірник містить матеріали учасників Всеукраїнської науково-практичної конференції «Сучасні виклики та перспективи розвитку економіки і бізнесу». У тезах доповідей збірника висвітлено результати досліджень сучасних проблем та перспектив розвитку економіки, бізнесу та туризму в Україні, міжнародних економічних відносин, визначені аспекти сталого розвитку регіонів країни.

Матеріали збірника будуть корисними для викладачів, аспірантів, магістрантів, студентів, фахівців, що працюють за зазначеними напрямками.

Матеріали публікуються в авторській редакції

ISBN

© Таврійський державний агротехнологічний
університет імені Дмитра Моторного, 2023

Організаційний комітет конференції

Колокольчикова І. В. – голова організаційного комітету, д.е.н., професор, декан факультету економіки і бізнесу ТДАТУ

Коноваленко А. С. – заступник голови організаційного комітету, д.е.н., директор Науково-дослідного інституту соціально-економічного розвитку регіону ТДАТУ

Макаренко П. М. – член-кореспондент академії НААН України, д.е.н., професор, завідувач кафедри економіки та міжнародних економічних відносин Полтавського державного аграрного університету

Болтянська Л. О. – к.е.н., доцент, завідувачка кафедри економіки і бізнесу ТДАТУ

Сиротюк Г. В. – к.е.н., доцент Львівського національного університету природокористування

Власюк Ю. О. – к.е.н, доцент ВСП Хмельницького політехнічного фахового коледжу Національного університету «Львівська політехніка»

Зміст

Секція 1.

ЕКОНОМІКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Болтянський Б. В. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ ТА ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ	8
Василина О. Р., Лавецький І. О. ОРГАНІЧНЕ ВИРОБНИЦТВО - НАЙБІЛЬШ ПЕРСПЕКТИВНИЙ ІННОВАЦІЙНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ АГРАРНОЇ ГАЛУЗІ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ	10
Васильченко О. О. ВПЛИВ ФАКТОРІВ МАКРОСЕРЕДОВИЩА НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ СФЕРИ ПОСЛУГ	12
Єрємін І.Л., Голуб Н.О. СУТНІСТЬ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ	15
Нехай В. В., Іконніков Д. ПРОБЛЕМИ СТВОРЕННЯ ВІТЧИЗНЯНОГО МЕСЕНДЖЕРА	18
Русінова О.Г., Голуб Н.О. КАНАЛИ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАХОВИХ ПОСЛУГ, ЇХ ХАРАКТЕРИСТИКА	20
Салін С. В. ПЕРЕВАГИ БЛОКЧЕЙНУ В ЮРИДИЧНОМУ СЕКТОРІ	22
Селіванова Є.В., Голуб Н.В. СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ СТРАХОВИХ ПОСЛУГ ГРОМАДЯН У РАЗІ НЕЩАСНИХ ВИПАДКІВ	24
Черевко Г. В. ВІЙНА В УКРАЇНІ: НАСЛІДКИ ДЛЯ ГЛОБАЛЬНОЇ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ	27
Яців С. Ф. ПРОБЛЕМИ АКТИВІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	29

Секція 2.

ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ

Братко В. М., Цвілий С. М. РОЛЬ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОГО ТУРИЗМУ	32
Демко В. С. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ УКРАЇНИ	34
Демко В. С., Попова А. Г. СВІТОВІ ІННОВАЦІЙНІ ТРЕНДИ В КУЛЬТУРІ ОБСЛУГОВУВАННЯ СПОЖИВАЧІВ ПІДПРИЄМСТВ СФЕРИ ГОСТИННОСТІ	37
Жарченко В. Ю., Цвілий С. М. МОБІЛЬНІ ГІДІ У ЯКОСТІ ТРЕНДУ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ІНДУСТРІЇ ТУРИЗМУ	40
Зла Р. А., Демко В. С. РОЗВИТОК КУЛЬТУРНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ ПІД ЧАС ВІЙНИ	43
Колокольчикова І.В., Лепетченко Д.М. ТУРИСТИЧНА ГАЛУЗЬ: РЕАЛІЇ СЬОГОДЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	45
Кукіна Н. В., Душак А., Душак М. СУЧАСНІ РЕАЛІЇ РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ УКРАЇНИ	47
Оболенцева Л. В., Діасамідзе М. М. ТУРИЗМ ЯК ІНСТРУМЕНТ ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНИ ПІСЛЯ ВІЙНИ	49
Підлужна О. Б. ЕКОЛОГІЧНИЙ ТУРИЗМ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	50
Пісецький М. М. РОЗВИТОК ТУРИСТИЧНИХ ДЕСТИНАЦІЙ УКРАЇНИ У БЕЗПЕКОВОМУ КОНТЕКСТІ	52

Секція 3.**ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА**

Бандура І. І., Сокот О. Є. УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНОЛОГІЇ ХЛІБО-БУЛОЧНИХ ВИРОБІВ З ВИКОРИСТАННЯМ ЇСТИВНИХ ГРИБІВ ТА ПРОДУКТІВ ЇХНЬОЇ ПЕРЕРОБКИ	57
Болтянська Л. О. ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ	59
Власюк Ю. О. ДОЦІЛЬНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕМЕНТІВ КАЙДЖЕН У ДІЯЛЬНІСТЬ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ	61
Єременко А.А., Голуб Н.О. ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ, НЕОБХІДНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ СТРАХУВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	63
Завадських Г. М., Кукіна Г. В. ІНВЕСТИЦІЇ В АГРАРНИЙ СЕКТОР: СУЧАСНІ РЕАЛІЇ	66
Завадських Г. М. ІМПАКТ-ІНВЕСТИЦІЇ І СОЦІАЛЬНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО В СТВОРЕННІ СОЦІАЛЬНОГО ВПЛИВУ	68
Завадських Г. М., Ковнацька О. С. РЕЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПЦІЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В УМОВАХ ВІЙНИ	70
Зеленецька Д.О., Голуб Н.О. СУТНІСТЬ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТРАХОВИКІВ ТА ЇЇ МІСЦЕ І РОЛЬ У СТРАХОВОМУ БІЗНЕСІ	72
Колач С. М., Періг Ю. А. НАПРЯМКИ ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ	75
Коноваленко А.С. ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВЕКТОР СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ БІЗНЕСУ	78
Красномовець В. А. ЕКОЛОГІЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ: СУТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	80
Кукіна Н. В., Петлюк Н. І. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПРОПОЗИЦІЇ СОНЯШНИКУ НА ВНУТРІШНЬОМУ РИНКУ УКРАЇНИ	82
Лисак О. І. ДРОПШИПІНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ ОПТИМІЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В ЕЛЕКТРОННІЙ ТОРГІВЛІ	84
Мельник О. В. МЕТАПРОСТІР ЯК ІННОВАЦІЙНЕ СЕРЕДОВИЩЕ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ФІНАНСОВОМУ РИНКУ УКРАЇНИ	87
Павлова М. Б. БІЗНЕС ПІД ЧАС ВІЙНИ: ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ	90
Прус Ю. О., Сафарова А. С. ЗОВНІШНІ ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ЕКОНОМІЧНУ БЕЗПЕКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ	91
Тебенко В. М. РОЗВИТОК ТУРИСТИЧНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ	93
Черевко І. В. ЗМІНИ КЛІМАТУ ЯК ЧИННИК ДИВЕРСИФІКАЦІЇ НАПРЯМІВ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА	97

Секція 4.**ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ**

Березівський З. П., Кривов'яза В. О. СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОГО ТРАНСФЕРУ ТЕХНОЛОГІЙ	100
---	-----

Козак В. М. СУТНІСНІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНАЛЬНО-РЕСУРСНОЇ СКЛАДОВОЇ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ СУБ'ЄКТІВ АГРОПРОДОВОЛЬЧОГО РИНКУ В ЦИФРОВІЗОВАНІЙ ЕКОСИСТЕМІ	101
Красномовець В. А., Бойко Н. С. ВПЛИВ СТАНДАРТИЗАЦІЇ НА ЯКІСТЬ ГОТЕЛЬНИХ ПОСЛУГ	104
Ортіна Г. В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ЦЕ РЕАЛІЗАЦІЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ	106
Сиротюк Г. В. СУЧАСНІ АСПЕКТИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ	108
Степанюк Р. С. ЧИННИКИ СТІЙКОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	110

Секція 5.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН

Волкова О. В. МИТНИЙ КОНТРОЛЬ В ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ: ОРГАНІЗАЦІЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ	115
Костякова А. А., Хома А. Р. СТРАТЕГІЯ СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ МІЖ КРАЇНАМИ СВІТУ	118
Почерніна Н. В., Виноградова Д. В. ПРОБЛЕМИ УКРАЇНИ У СФЕРІ МІЖНАРОДНОГО НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА	121
Почерніна Н. В., Муха В. М. ЗДОБУТКИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ КРАЇН СВІТУ У РАКУРСІ МІЖНАРОДНИХ ІНДЕКСІВ: УРОКИ ДЛЯ УКРАЇНИ	124
Почерніна Н. В. ПЕРЕВАГИ У ЗОВНІШНІЙ ТОРГІВЛІ ЯК ЗАСІБ ПОЛІТИКИ ВІДНОВЛЕННЯ РЕГІОНІВ	126
Савіцький А. В. УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОВІСТЮ ЕКСПОРТООРІЄНТОВАНИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА ЕТАПНІСТЬ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ	128

Проте без застосування стандартів обслуговування готельне підприємство приречене на невдачу. Оскільки стандартизація робіт по обслуговування робить роботу учасників процесу максимально ефективною та одночасно спрощує контроль якості робіт. Основа структури розробки стандартів має наступний вигляд [6]:

- загальні стандарти (стандарт управління готелем, стандарт якості);
- внутрішні стандарти відділів обслуговування готелю (служба прийому, ресторанне обслуговування, розміщення);
- внутрішні стандарти відділів підтримки готелі (фінансова служба, інформаційні технології готелі, відділ кадрів);
- технічні стандарти (будівельні вимоги готелі, область застосування, територія, будівля готелю, функціональні зони, інженерно-технічні рішення, вимоги до експлуатації).

В загальному можна сказати, що якість готельних послуг є визначальним фактором конкурентоспроможності, тому стандартизація послуг виступає як об'єктивна оцінка якості, яке набуло широке значення у сфері гостинності. Також стандартизація якості стало одним із найбільш ефективних шляхів вирішення проблем із забезпечення якості готельних послуг.

Список використаних джерел

1. Мальська М. П., Пандяк І.Г. Готельний бізнес: теорія та практика: підручник. Київ: Центр учбової літератури, 2010. 472 с.
2. Кардаш В. Я. Стандартизація і управління якістю продукції. Київ: Вища школа, 1995. 120 с.
3. Стандартизація і сертифікація послуг як інструменти державного регулювання якості обслуговування, цін і тарифів в Україні та в інших країнах світу. URL : <https://buklib.net/books/26768/> (дата звернення 25.11.2023)
4. Стандарти серії ISO 9000 URL: <https://studfile.net/preview/9853589/page/6/> (дата звернення 25.11.2023)
5. Клименко Л. П., Пізінцалі Л. В., Александровська Н. І., Євдокимов В. Д. Метрологія, стандартизація та управління якістю. Миколаїв : Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2011.155 с.
6. Шаповал М. І. Менеджмент якості: підручник. Київ: Т-во «Знання», 2008. 475 с.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ЦЕ РЕАЛІЗАЦІЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Ортіна Г. В.

д.н.держ.упр., проф,

професор кафедри менеджменту та публічного адміністрування

Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного

Безпека і мир для людей в усьому світі є необхідною умовою для того, щоб вести гідне життя, розвивати і зберігати засоби до існування.

Трагічно ілюструється руйнування цілей сталого розвитку в глобальному світі через повномасштабну війну в Україні, це війна в Європі, це напад на весь світовий порядок, на права людини.

З втратою безпеки і миру, перспективи гідного і, перш за все, сталого життя були втрачені. Ця втрата стосується як збереження недоторканого довкілля, так і збереження цінностей соціальної стійкості, таких як доступ до їжі, води та всіх інших передумов для гідного життя людей, які страждають від війни.

Доступ до їжі, води та всіх інших передумов для гідного життя, як Підкреслено в Стратегії сталого розвитку "Україна — 2020", Цілях сталого розвитку України на період до 2030 року, а також Стратегії національної безпеки України до 2030 року[1]. У зв'язку з цим, цілком логічно, що якщо життя, свобода і безпека людини знаходяться в елементарній небезпеці, то людини перебувають під загрозою, то всі інші цінності сталого розвитку не можуть бути гарантовані.

Це свідчить про важливість всебічного вивчення організації та забезпечення цілей сталого розвитку.

Поняття «безпека» відзначається чітко, захищеність життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства і держави, за якої забезпечуються сталий розвиток суспільства, є фундаментальним атрибутом врегулювання будь-якої сфери суспільних відносин [4]. Поняття «сталий розвиток» це стійкий соціально-економічний розвиток, що не руйнує власної природної основи.

Питання щодо сутності та термінологічного визначення сталого розвитку, дає розуміння походження забезпечення безпеки це реалізація сталого розвитку, а Для Фрідріха Ніцше, який зазначав: «Секрет отримання найбільшої родючості і найбільшої насолоди від існування полягає в тому, щоб жити небезпечно!» — формулює його «Весела наука», світогляд, який змушує політичних діячів мріяти про імперську велич вже сьогодні [3].

На основі зіставлення категорій «безпека», «сталий розвиток» зазначають необхідність реалізації етичних і правових принципів позначати технологію спостереження відкриває нові шляхи для органів безпеки для запобігання небезпеці. На цій підставі вважаємо за доцільне більш детально розглянути політично, соціально та фінансово зміну парадигми безпеки особистості у сталому розвитку.

Державам, в яких реформування національної безпеки в безпеку особистості відбувається на тлі збройних конфліктів – в активній чи замороженій стадіях – важливо уникати спокуси відкладати управлінські дії щодо вирішення цих питань до «кращих часів» й фокусувати увагу лише на традиційних джерелах національної безпеці. Водночас, традиційні загрози, нажаль, залишаються життєво важливими, що підтверджує в т.ч. й агресія росії проти України, яка призвела до безпрецедентної загрози життєдіяльності особистості.

Наведений концепт ставить людину в центр уваги та є знаменником формування безпекового формату сучасної демократичної моделі стійкого розвитку держави. Національна безпека і безпека особистості не протиставлена, а взаємно доповнена одна одній, адже лише ті суспільства можуть бути стійкими, де людина належно захищена від всього комплексу загроз, де гарантована її безпека в всеохоплюючому світовому порядку, де конструюються управлінські рішення та керуються діями цифрових технологій у єдиній комунікаційній структурі державного управління. Проте, національна безпека держави поступово перестає сприйматись суспільством як основний гарант безпеки особистості, яка більшу частину свого життя проводить у цифровій реальності, позбавленої звичних комунікаційних, культурних і територіальних кордонів.

Висновок:

Таким чином, управління безпекою є парадигмою сталого розвитку у всіх сферах життєдіяльності суспільства. Принциповим концептуальним підходом розробки програм захисту (підтримки) особистості є виконання умов рівності у межах системи соціального захисту та безпеки. На загальнодержавному рівні парадигма забезпечення безпеки повинна мати розгалужену мережу управлінську платформу діяльності органів державного управління та місцевого самоуправління за напрямками безпеки та управління безпекою особистості. Відповідно, забезпечення безпеки інтересів та прав людини в соціумі має бути пріоритетом політики держави, яка в перманентному стані першочергових змін є моделлю безпечного соціального захисту індивідууму із певними характеристиками конфліктного та загрозового

середовище в якому він потенційно може знаходити, а також розривами допомоги через демографічні та соціокультурні фактори, рівень розвитку соціальної інфраструктури територій.

Список використаних джерел

1. Подольська Є. А. Новий сенс й інноваційні способи забезпечення соціальної безпеки. *Вісник Одеського національного університету. Серія : Соціологія і політичні науки*. 2015. Т. 20, вип. 2. С. 19–25.
2. Коленда Н. В. Сутність механізму забезпечення соціальної безпеки населення. *Економічні науки. Серія: Економіка та менеджмент*. 2012. Вип. 9(11). С. 140–149
3. Martin M., Owen T. The Second Generation of Human Security: Lessons from the UN and EU Experience. *International Affairs*. 2010. Vol. 86(1). P. 223-232.
4. Єлагін В. П. Соціальна політика: теоретико-методологічні та концептуальні підходи. Харків: Техдрук, 2010. 400 с.
5. Стратегія гендерної рівності Ради Європи на 2018–2023 роки. URL: <https://rm.coe.int/prems-041318-gbr-gender-equality-strategy-2023-ukr-new2/16808b35a4> (дата звернення 21.11.2023).
6. Ортіна Г. В., Трусова Н. В. Управління безпекою особистості як парадигма сталого розвитку гендерно-орієнтованого бюджетування. *Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного (економічні науки)*. 2023. Т. 2, № 48. С. 31-37.

СУЧАСНІ АСПЕКТИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

Сиротюк Г. В.

к.е.н., доцент,

доцент кафедри економіки Львівського національного університету природокористування

В умовах світової глобалізації сталість розвитку регіонів стає запорукою їх ефективного функціонування та довгострокового успіху. Україна, яка переживає глибокі соціально-економічні трансформації, спричинені військовою агресією росії, не може залишитися осторонь від актуальної теми сталого розвитку своїх територій. Саме тому, вивчення та розуміння сучасних аспектів сталого розвитку регіонів стає необхідністю для формування стратегій, спрямованих на підтримку економічної стійкості, соціальної рівності та екологічної збалансованості.

В Україні основними документами, що регулюють політику розвитку регіонів на засадах сталості, є Постанова КМУ «Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на 2021-2027 роки» [1] та проєкт Закону України «Про Стратегію сталого розвитку України до 2030 року» [2].

Мета сталого розвитку регіонів полягає в досягненні гармонії між економічним зростанням, соціальною справедливістю та екологічною стійкістю для покращення якості життя населення в довгостроковій перспективі. Основними цілями, для досягнення цієї мети, є:

- розвиток економіки регіону таким чином, щоб він став конкурентоспроможним та ефективним, сприяючи створенню нових робочих місць та підвищенню рівня доходів;
- забезпечення рівних можливостей для всіх верств населення та зменшення соціальних нерівностей, щоб кожна людина мала доступ до освіти, охорони здоров'я та інших соціальних послуг;
- збереження природних ресурсів, раціональне використання енергії та зменшення викидів для забезпечення екологічної стійкості;